

[Aksel Larsen.]

for usmidig, og at han vil lade foranstalte en undersøgelse for at se, om den bør ændres.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede justitsminister, hvilke ændringer han kan tænke sig.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens spørgsmål kan jeg oplyse følgende:

Reglerne om prøveløsladelse har gennem nogen tid givet anledning til overvejelser, idet det er den almindelige opfattelse indenfor fængselsvæsenet, at bestemmelserne ikke er helt tilfredsstillende. Spørgsmålet har bl. a. været drøftet på møder mellem fængselsdirektøren og samtlige fængselsinspektører, og på grundlag af disse drøftelser har fængselsdirektøren i august 1953 udarbejdet en redegørelse, som konkluderer i, at der er trang til at søge gennemført visse ændringer i bestemmelserne. Straffelovskommissionen har givet udtryk for den samme opfattelse i den betænkning om forsorgsdomme og betingede domme, kommissionen afgav i juni måned f. å.

Den hovedindvending, som rettes mod straffelovens regler om prøveløsladelse, er, at de sætter for snævre grænser for adgangen til at løslade en fange på prøve. For det første er prøveløsladelse udelukket med hensyn til alle straffe på 9 måneder eller derunder, idet loven kræver, at mindst 9 måneders straffetid skal være udstået. Herved indskrænkes adgangen til efter løsladelsen fra fængslet at få fanger med kortere straffe under tilsyn. Et sådant tilsyn er erfaringsmæssigt af lige så stor betydning ved de kortere straffe, idet man gennem tilsynet letter den løsladtes tilpasning i samfundet.

For det andet skal der efter den gældende regel altid være forløbet mindst to trediedele af straffetiden, før prøveløsladelse kan finde sted; dette bevirker i nogle tilfælde, at man forpasser et særlig gunstigt tidspunkt for løsladelse, medmindre der udvirkes betinget benådning. Det spørgsmål er derfor rejst, om man ikke, samtidig med at man bibeholder hovedreglen om prøveløsladelse, når to trediedele af straffen er udstået, bør give adgang til, når omstændighederne særlig taler derfor, at prøveløslade på et tidligere

tidspunkt, dog først efter udståelsen af halvdelen af straffen.

Overvejelserne med hensyn til disse spørgsmål er endnu på et forberedende stadium. Det er imidlertid hensigten i den nærmeste fremtid at indhente udtalelser derom fra anklagemyndigheden og straffelovskommissionen, og først når udtalelse fra de sagkyndige instanser foreligger, vil spørgsmålet om at søge straffeloven ændret på dette punkt blive taget op til endelig overvejelse.

Aksel Larsen: Er ministeren klar over, at et initiativ til at ændre og mildne bestemmelserne om prøveløsladelse — jeg forstår, at det, man skyder efter, er at nå frem til mulighed for at prøveløslade, når halvdelen af straffetiden er udstået i stedet for som nu to trediedele af straffetiden — at et sådant initiativ, taget umiddelbart efter folketingsdebatten om løsladelsespolitikken overfor landssvigere og krigsforbrydere, ikke ubegrundet af befolkningen vil blive opfattet som forsøg på at skaffe udveje for alligevel at afkorte straffetiden for de tyskerhåndlangere, som endnu hensidder i danske fængsler?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg for det første sige, at initiativet er taget, længe før denne diskussion fandt sted i folketinget, idet straffelovskommissionen allerede i sin betænkning af juni måned f. å. pegede på spørgsmålet. Dernæst henviser jeg til, at allerede i august måned f. å. blev problemet taget op i forbindelse med den række af forhandlinger, fængselsdirektøren førte med fængselsinspektørerne.

Jeg vil dernæst gentage overfor det ærede medlem — således som jeg udtrykkelig sagde — at den tanke, der foresvæver — men endelig stilling er jo endnu ikke taget — er at bibeholde den gældende regel som hovedregel, men at give mulighed for i givet fald, når særlige omstændigheder taler derfor, at prøveløslade efter halvt udstået straffetid.

Når det ærede medlem nu udtrykkelig nævnte problemet i forbindelse med de i øjeblikket hensiddende strafafsonere blandt landssvigerne, gør jeg opmærksom på, at disse personer alle hensidder på livstid; hvor prøveløsladelse ikke er anvendelig,